

Не є винятком і Україна. Проте насправді наш ІСЦ свідомо не занижується, і в цьому сенсі йому цілком можна довіряти. Всі первинні розрахунки індексу проводяться і попередньо ретельно перевіряються в регіонах, і лише в цілому по Україні зводяться в центрі.

Керівник: Сахнюк Ю.В., викладач

НАЙІСТОТНІШІ ВАДИ РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Харченко М.С, студент

Світова фінансова криза та її наслідки стали серйозним випробуванням для нашої країни і чітко виявила проблеми, що вже існували в українській економіці.

Ринок праці України сьогодні є розбалансованим і малоефективним. Тому однією з найбільш актуальних проблем в Україні є здійснення ефективної політики щодо подолання безробіття та проведення ефективного реформування ринку праці.

Показник, за яким Україна найбільше відкотилася за час фінансової кризи – до рівня 2003-2004 рр. (8,5-10%), - це рівень безробіття.

Як свідчать дані Державного комітету статистики України в грудні 2010 р. було зареєстровано 544,9 тис. безробітних, що на 2,5% більше, ніж за відповідний період 2009 р. (531,6 тис. осіб). Рівень зареєстрованого безробіття в Україні до кінця лютого 2011 року становив 2,2% населення працездатного віку. У попередньому місяці показник безробіття склав 2,1%, в грудні 2010 р. – 2%, в листопаді – 1,6%, в жовтні – 1,4%, у вересні – 1,5% [1].

За результатами дослідження ринку праці в м. Конотопі протягом 2010 року зареєстровано 2882 безробітних, серед них у місті – 2070 осіб, в районі – 802 особи. Серед молоді до 35 років зареєстровано 2279 безробітних [2].

Кількість вільних робочих місць (вакантних посад), заявлених підприємствами, установами й організаціями до служби зайнятості до кінця лютого 2011 р. становила 79,2 тис. чол. Отже, на 10 вільних робочих місць претендують одразу 87 чоловік. Що є доволі невтішним показником [1].

Особливо гостра проблема - безробіття, зниження зайнятості, трудова міграція, дисбаланс попиту та пропозиції робочої сили. Зміни

у структурі зайнятості за кваліфікаційними групами засвідчили, що економічне зростання супроводжувалось зростанням зайнятості представників найпростіших професій та працівників сфери обслуговування й торгівлі й, навпаки, скороченням зайнятості спеціалістів, кваліфікованих робітників і кваліфікованих аграріїв.

Негативні демографічні тенденції на ринку праці. З 1993 року Україна має стійку динаміку скорочення чисельності населення, а також скорочення населення працездатного віку при збільшенні кількості населення непрацездатного віку. Скорочення чисельності безробітного населення, збільшення зайнятого та економічно активного населення, на яке вказує Державний комітет статистики України, свідчить про вихід на ринок праці осіб непрацездатного, зокрема, пенсійного віку. Вказана тенденція є причиною виникнення дефіциту трудових ресурсів, зокрема, кваліфікованих, та стає суттєвим обмежувачем прискорення темпів економічного зростання в усіх галузях економіки [3].

Вагомим механізмом адаптації ринку праці України є політика в галузі оплати праці. Рівень оплати праці в Україні низький не лише у порівнянні із загальним рівнем оплати праці в країнах з розвинутою ринковою економікою, але й з урахуванням фактичної продуктивності праці.

На сьогодні нагальною також є потреба створення нових робочих місць. З огляду на наближення демографічної кризи, яка почне відчуватися вже після 2020 року, і катастрофічне старіння населення України, нові робочі місця повинні вирішити найскладніше завдання матеріального забезпечення не лише працюючих, а й зростаючої кількості пенсіонерів, співвідношення яких до того часу буде 1,5 до 1 (зараз - 3 до 1).

Тобто нові робочі місця повинні забезпечувати вищу, ніж сьогодні, продуктивність праці та великі надходження до бюджету пенсійної системи.

Керівник: Іващенко М.М., викладач

1. Державний комітет статистики [Електронний ресурс] Режим доступу: - <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Міськрайонний центр зайнятості в м. Конотопі
3. Системні вади ринку праці України та пріоритети його реформування. (К., НІСД, 2010. – 47 с).